

МОНОЛІТ

корпоративне видання

Швидка реакція, правильно вироблена стратегія та чесність грають таку ж серйозну роль у корпоративному футболі, як і в повсякденній роботі

3 перших уст
10 фактів з життя
Валерія Савенка

2

Робочий щоденник
Таємниці Омелянівського
кар'єру

7

Дитячий конкурс!
«Новорічна казка з пластиліну».
Переможцю – квитки на
новорічний концерт у Києві!

10

10 ФАКТІВ ВАЛЕРІЙ САВЕНКО

На диво легко професійному будівельнику вдається виконувати усі важливі життєві ролі: бути батьком двох дітей, достойно нести звання старшого лейтенанта запасу, професійно займатися рибалкою, мисливством, музикою і залишатися справжнім чоловіком у відмінній спортивній формі, якій позаздрить навіть двадцятирічний юнак. «Моноліт» провів приватне розслідування і з'ясував досить цікаві подробиці з біографії імпозантного віце-президента Групи «Ковальська».

1 **Перші 5 років свого життя провів у Росії**
«Я народився в 1960 році в місті Саратові. Батько був військовослужбовцем, мати працювала на радіоламповому заводі, що випускав продукцію для космічних кораблів. У той час в Саратовському навчально-льотному полку проходив стажування Юрій Гагарін. Я бачив фотографію, на якій тато присутній на зустрічі із космонавтом. Батько завжди був для мене взірцем, я ним дуже пишаюся. У 1965 році я з батьками приїхав до України на постійне місце проживання у смт. Любеч, Чернігівської області, де в 1097 р. відбувся з'їзд князів Київської Русі».

2 **Музикант-самоучка**
«В п'ятому класі я самостійно навчився грати на гітарі, створив у школі свій гурт, кілька років виступав на шкільних дискотеках. А згодом, коли вже навчався в інституті, заснував вокально-інструментальний ансамбль –

перший на факультеті. На апаратуру нам декан виділив 1000 рублів, на той час це були величезні гроші!»

3 **Мріяв вступити до військового училища повітряних сил**
«Після школи збирався вступати до військового льотно-го училища, але через певні обставини долі мені не пощастило. І коли приїхав додому, то зачинився в кімнаті і тиждень практично звідти не виходив. А потім взяв довідник з переліком столичних вишів і обрав Київський національний університет будівництва і архітектури. Через п'ять років навчання отримав диплом і професію: «інженер-будівельник-технолог».

4 **Весілля святкував тричі**
«Моя дружина з Ужгорода. Я познайомився з нею на дискотеці в гуртожитку інституту. Прийшов туди з хлопцями, потанцював з якоюсь блондиночкою, аж раптом дивлюся, - сидить така скромна чорнява дівчина... І після першого танцю я відчув, що це більше ніж просто захоплення. Ми почали зустрічатися, а в 1982-му році я закінчив інститут і одружився. Наші батьки ледь не посварилися через те, де весілля святкувати. Ми ж з дружиною із різних міст. А тоді я вирішив так: святкуємо в Києві спочатку, потім в Ужгороді – рідному місті моєї дружини, і в Любечі. Тому вийшло, що свято у нас було тричі».

5 **Перше місце роботи Домобудівний комбінат України №1**
«Після захисту диплома став працювати на Домобудівному комбінаті України №1, одному з найбільших на той час, - в його складі було три заводи, шість БМУ, своє конструкторське бюро. Я потрапив на завод ЖБК-1, рік і три місяці працював там майстром в одному із цехів. Потім у зв'язку з переводом став заступником секретаря комітету комсомолу ДБК».

6 **Служив два роки у Німеччині**
«У 1986 році мені прийшла повістка у воєнкомат, що мене призивають до Радянської армії на строкову

військову службу. На той час я вже мав звання лейтенанта. Мене направили в місто Мерзебург, там я став командиром взводу в понтонному полку. Сім'ю, звісно, забрав до себе. А два роки потому мені присвоїли звання старшого лейтенанта, і ми повернулися в Україну. Мені пропонували там залишитися, але я за цей час усвідомив, що військова служба це не моє».

7 **Загасив пожежу у військовому будинку**
«Випадок трапився у Німеччині. Я тоді був на зміні чергового і о третій ночі мені подзвонили і повідомили, що горить наш будинок. Виявилось всі наші чоловіки у той час якраз були на службі. Часу було обмаль, треба було приймати рішення негайно. Прибігаю – будинок палає, жінки в нічних сорочках намагаються вогонь загасити. О 6 ранку приїхав бургомістр міста, дав зв'язку ключів, щоб постраждалі сім'ї отримали тимчасове житло. Наступного дня, коли жителі Мерзебургу прокинулися, вже всіх людей розвезли по нових квартирах».

8 **Майже спіймав рідкісну рибу марлін**
«Під час подорожі Кубою, вирішив порибалити. На спінінг вчепився блакитний марлін. Я з ним 40 хвилин вовтузився, не міг витягти з води, а за кілька метрів від берега він зірвався. У ті секунди рівень адреналіну в моїй

крові, мабуть, побив усі рекорди. Було дуже прикро. А рибалкою займаюся з самого дитинства. Першою рибою, яку я побачив, був осетер, що спіймав в Саратові мій родич. Я був вражений його розмірами, ікра з нього була неймовірно смачною...

Якось на зустрічі рибалок, один чоловік розповів, що можна об'їздити увесь світ, але справжній рай для рибалки – це Астрахань. Справді, коли вперше туди потрапив, був дійсно вражений. І не тому, що риби багато, не тому що природа цікава, а тому що там кожного дня можна ловити якийсь інший вид риби».

9 **Рибу зміг би проміняти на гриби і сало**
«В принципі, правду кажуть: «Рибак риби не їсть». Я теж не гурман. А от гарний шматок сала має бути при собі у кожного українця! Коли в Астрахань приїжджаємо, то перше, що нас питають: «Мальчікі, а сало єсть?». А ще рибалку можу поміняти на гриби. Гриби – хобі сезонне, рибалка доступна цілий рік».

10 **«Сто разів відміряй і один раз відриж» – це приказка про мене**
«Я Рак за гороскопом, а Раки довго все зважують, перед тим як щось зробити. З іншого боку, це досить часто застерігає мене від помилок, яких зазвичай ми припускаємося у поспіху...».

ФУТБОЛ

ФОРМУЛА ФУТБОЛУ ТАКА Ж, ЯК І В РОБОТІ:

*швидка реакція,
правильно підібрана стратегія
та чесність*

Починаючи з середини XVIII століття футбол впевнено завойовує серця мільйонів фанатів у всьому світі. Більшість людей вболівають за свої улюблені футбольні команди, сліdkують за усіма їхніми іграми та часто відвідують матчі на стадіоні.

Футбол – це енергійна, захоплююча та азартна гра. За хвилини матчу відбувається безліч цікавих моментів – адже гравці мають не лише можливість поганяти м'яч, а й позмагатися за перемогу серед команд-суперників, і це інколи перетворюється на справжнє спортивне шоу.

Цього року вражаюче футбольне видовище відбулося 28-29 липня на від-

критому стадіоні у Гідропарку. Яскраве сонце, Дніпро, холодний квас та смачне морозиво – що ще потрібно двом сотням вболівальників, які прийшли з позитивним настроєм підтримати свої команди. А тим часом, доки діти пили солодкий лимонад, а мами їм натхненно розповідали про татусів-футболістів, гравці підприємств ПАТ «ЗЗБК ім. Світлани Ковальської», ТОВ «Бетон Комплекс», ПрАТ «Термінал-М», Будівельного комплексу ПБГ «Ковальська», ТОВ «Бетон Сервіс», ТОВ «Автобудкомплекс-К», ПАТ «Будіндустрія» та ТОВ «Омелянівський кар'єр» готувалися до відповідальної гри. Хтось

ритмічно розминав м'язи під популярну пісню того вікенду «Одесса-мама», хтось активно повторював правила у колі своєї команди, а дехто спокійно потягував через соломинку сік в обіймах найвідданішого фаната – коханої дівчини.

Ігри минули настільки динамічно і злагоджено, що сумувати присутнім не довелося жодної хвилини. Красномовніше за нас передати емоції гравців зможуть фотографії, що є на офіційному сайті Групи «Ковальська» та в архіві, який зберігається у Відділі маркетингу Групи.

Місія цієї статті в іншому – підняти перед читачами «Моноліту» куліси гля-

дацьких трибун II етапу літнього турніру, оприлюднити думки і враження футболістів два місяці потому та згадати найпозитивніші моменти тих вихідних.

Ще задовго до жеребкування команд за власною ініціативою влаштували між собою тренувальні збори. Адже кожен гравець сподівався довести, що його команда здатна бути кращою. На полі учасники турніру виглядали справжніми професіоналами: складалося враження, що грають вони вже багато років. Навіть у момент традиційного звучання гімну України дехто з них, приклавши руку до серця, тихо підспівував.

На трибунах ситуація була протилежною. Тут ніхто не хвилювався, лише умовно робили ставки на команду, яка виграє – і більшість була на користь «Заводу ЗБК ім. Світлани Ковальської». Нічого дивного, адже рівень підготовки, значний футбольний досвід і результат попереднього турніру давав цій команді повне право розраховувати на кубок переможця.

І вже після того, як суддя оголосив остаточні результати матчу, присвоївши I місце команді ТОВ «Бетон Комплекс», II – ТОВ «Автобудкомплекс-К», а III – ПАТ «ЗЗБК ім. Світлани Ковальської», суперечки серед вболівальників відразу припинилися. Не можна сказати, що хтось грав гірше, а хтось краще – у футболі, як і в будь-якій іншій справі, важлива удача. І у цих змаганнях вона посміхнулася футболістам ТОВ «Бетон Комплекс».

Гравці «Конструктиву» грали дійсно досить самовіддано, не шкодуючи сил. Вони обрали атакуючу тактику, а тому практично не підпускали суперника до своїх воріт. До того ж, як і команди «Автобудкомплекс-К» та заводу «Ковальської», гравці озброїлися сильним духом групи підтримки, яка тішила око яскравими жовтими та зеленими кольорами.

Красиві і точні голи своїй команді та коханій дівчині раз за разом присвячував Олексій Дрозд, який працює на підприємстві «Автобудкомплекс-К». Протягом двох днів футбольного турніру він забив дев'ять м'ячів у ворота суперників, а тому цілком заслужено був визнаний «Кращим бомбардиром турніру». Про те, як вдається йому так легко і невимушено володіти м'ячем, ви зможете прочитати в ексклюзивному інтерв'ю футболіста.

Не залишилася поза увагою і команда ТОВ «Омельянівський кар'єр». Минулого року хлопці не брали участі в турнірі, тому ніхто не знав, чого можна чекати від команди-новачка. Але вже на перших хвилинах матчу суперники зрозуміли, що мають привід для хвилювань. Прості і завзяті парубки з Житомирської

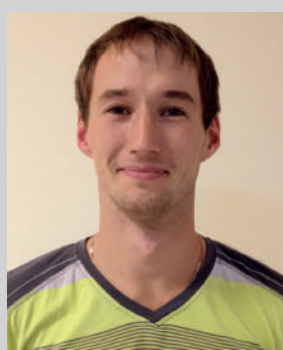
Гліб Стефанов,
ПАТ «ЗЗБК ім. Світлани Ковальської»

Ви посіли почесне третє місце. Мабуть, для Вас це розчарування, адже Ваші хлопці завжди грають з ентузіазмом і дуже гарно підготовлені.

Так склалася гра, командам «Автобудкомплексу» та «Бетон Комплексу» пощастило більше за нас. Перед цим, на тренуваннях, ми програли «Конструктиву» ще з більшим рахунком, тому у нас, навпаки, було завдання виграти і довести, що ми зможемо, але тепер вже на наступному турнірі.

Які розмови точилися в команді після гри? Як хлопці реагували на третє місце?

Всі хотіли виграти, тому, звісно, були засмучені, але ніхто ні на кого не перекладав відповідальності. Якщо програла команда - значить програли всі. Але ми сподіваємося, що взимку відбудеться ще один турнір, а тому наполегливо готуємося до нього. Я вважаю, що цього разу ми дамо їм бій.

Микита Усок, ТОВ «Бетон Комплекс»

Ви давно у футболі? Його можна вважати Вашим хобі?
Напевно, так, з четвертого класу.

Ніколи не думали про те, щоб стати футболістом?

Я займався професійним футболем протягом місяця. А потім тренера не стало, а я не бажав тренуватися в іншого.

Чим, крім футболу, ще займаєтесь?

Майже сім років – бальними танцями.

Техніка танцю Вам стала в пригоді під час турніру?

Не замислювався над цим. Але вважаю, що танці дають дуже гарну пластику.

Після футболу до Вас змінилося ставлення на роботі?

Так. З'явилося досить багато нових знайомств. Гра об'єднала людей, підштовхнула до спілкування.

Денис Думанов, ТОВ «Бетон Комплекс»

Як капітан команди розкажіть, чи важко далася Вам перемога і в чому головна заслуга гравців команди «Конструктив»?

Я вважаю, що в нашій команді було міцне об'єднання гравців та уболівальників всього заводу. Ми грали на одній хвилі, завдяки цьому команда була як один твердий кулак. Крім того, молоді хлопці, які щоденно працюють в цехах з ранку до вечора, отримали шанс показати свої спортивні вміння перед усією Групою, перед Президентом компанії, перед усіма керівниками.

Для них це було дуже важливо, і, мабуть, це теж принесло свої плоди.

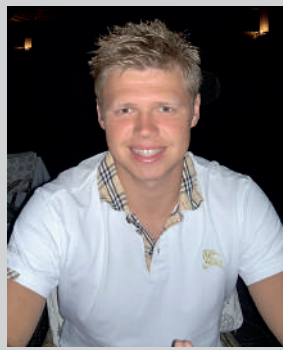
Тобто хлопці дружні і поза грою? Вони спілкуються в реальному житті, їздять разом відпочивати чи об'єдналися вже безпосередньо у грі?

Вони об'єдналися вже тут. А взагалі кожен працює сам по собі, у кожного свої інтереси. До турніру не було дружніх стосунків, проте зараз, наскільки я знаю, вони почали досить тісно спілкуватися.

Відразу після матчу ми зібралися колективом на березі Дніпра, організували собі пікнік: тушкували на кострі картоплю з м'ясом, розмовляли і святкували перемогу. А вже кілька днів потому подарували своїй команді похід на футбол, на гру Ліги чемпіонів на стадіоні НСК «Олімпійський». Всі без винятку гравці були присутні, причому для більшості з них це було вперше. Їм дуже сподобалося! Якщо врахувати, що хлопці не мають особливої можливості відвідувати такі матчі, то цей подарунок викликав у них справжнє захоплення.

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ФУТБОЛ

1. Футбольна кричалка «Оле-оле» походить з Іспанії, де слово «Оле» вигукують на кориді або танцях фламенко. А там воно з'явилося шляхом трансформації зі слова «Аллах», яке вимовляли під час молитов араби, що захопили Іспанію у VIII столітті.
2. Під час футбольного матчу в Бразилії вітер зніс групу парашутистів на футбольне поле. Один з них впав на воротаря в момент, коли голкіпер приготувався схопити м'яч. У результаті м'яч опинився у воротах, і суддя, незважаючи на протести потерпілої команди, зарахував гол, пояснивши появу парашутистів «втручанням вищої сили у гру».
3. «Голом століття» було визнано другий гол Дієго Марадони у чвертьфіналі Чемпіонату світу 1986 року, який він забив після сольного проходу у 60 метрів, обігравши п'ятьох гравців та воротаря збірної Англії. Цікаво, що і перший гол в тому матчі здобув всесвітню відомість як «Рука Бога», хоч і був забитий рукою Марадони
4. Найдовший футбольний матч зіграли 1-3 серпня 1981 року дві ірландські команди футбольного клубу «Калінаферсі» в Керрі. Переможця визначили лише через 65 годин 1 хвилину.
5. На Британських островах туман – явище звичне. Але через нього стався незвичайний випадок під час зустрічі двох шотландських футбольних команд. Туман згустився настільки, що гравці довго шукали м'яч, партнерів, суперників. Якоїсь миті судді здалося, що на полі забагато футболістів, і, підбігши до лав запасних, він побачив, що ті порожні. Арбітр відразу перервав гру. Як виявилось, на полі одночасно знаходилося тридцять гравців.
6. Перемога збірної Сальвадору з футболу над збірною Гондурасу в матчах плей-офф 1969 року відбіркового етапу Чемпіонату світу з футболу стала безпосередньою причиною шестиденної війни між цими країнами.

Олексій Дрозд, ТОВ «Автобудкомплекс-К»

Перш за все, хочу подякувати організаторам турніру за чудову організацію, майстерність і відданість цьому турніру! А також привітати команду «Бетон Комплекс» з перемогою і наголосити, що на зимовому турнірі ми знову зустрінемося!

Чого, на Вашу думку, бракувало команді, щоб стати переможцем?

Як на мене, бракувало зіграності: ми провели п'ять тренувань, але, як бачите, цього було замало. Хлопці всі молодці, викладались на 100%, але помилки, яких

ми припустилися, призвели до пропущених голів.

Як довго Ви займаєтеся футболом? Скільки приблизно голів вдалося за цей період забити?

Я займаюся футболом вже досить довго, з восьми років, грав у різних футбольних командах Києва і області, але коли переді мною постав вибір, бути футболістом чи стати кваліфікованим спеціалістом з вищою освітою, то, звичайно, я обрав друге. Закінчив Київський національний економічний університет, паралельно з навчанням грав за збірну вишу. Щодо голів, забив я багато, більше п'яти сотень, це якщо враховувати тільки офіційні турніри і змагання.

Хто Вас підтримував на турнірі? Що стало потужним стимулом грати «на повну силу»?

Дякую усім вболівальникам, які прийшли на цей турнір, за їхню відданість своїм командам, завдяки їхній підтримці хотілось грати краще і краще. Вболівальники – це як ще один гравець на полі: заводить, допомагає. Але найпалкіші вболівальники – це наші дружини та дівчата. На грі були присутні моя кохана дівчина, брат і мої гарні друзі, які, в свою чергу, допомогли мені налаштуватися на гру. Усі голи я присвячував їм і колегам по роботі!

Чи змінилися стосунки між гравцями Вашої команди після турніру? Стали більш дружніми чи навпаки?

Звичайно, змінилися – ми стали одним згуртованим колективом, нас навіть почали впізнавати на заводі.

області себе не шкодували. До речі, саме гравець Омелянівської команди визнаний кращим футболістом турніру.

Команди ПрАТ «Термінал-М», Будівельний комплекс ПБГ «Ковальська», ТОВ «Бетон Сервіс» та ПАТ «Будіндустрія» не вийшли до фіналу, але за рік їхня гра стала значно кращою. Причому серед гравців команд були і чоловіки, яким вже далеко не двадцять, але їхнім енергією і запалом позаздрить кожен. Інтуїція нам підказує, що, можливо, зовсім скоро вони здивують вболівальників справжнім успіхом.

Хочеться нагадати командам про головну мету турніру. Любі працівники Групи «Ковальська», кожен сам обирає собі шлях, яким йти. Хтось грає заради перемоги, інші вважають це службовим обов'язком, але ми свято віримо в те, що переважна більшість приходить на турнір заради спілкування, знайомства, цікавої гри, позитиву. Адже ми всі працюємо під єдиним прапором Групи «Ковальська», хоч і маємо різні інтереси, долі, амбіції...

Швидка реакція, правильно вироблена стратегія та чесність грають таку

ж серйозну роль у корпоративному футболі, які і в повсякденній роботі. Ведучи прозору гру з повагою до колег, ви уже є абсолютним переможцем, у будь-якому разі для ваших друзів, сім'ї та вболівальників, які у вас вірять.

ТАЄМНИЦІ

ОМЕЛЯНІВСЬКОГО КАР'ЄРУ

Тут немає сучасних офісів, а червоний граніт – це увесь екстер'єр. Тут працюють хлопці в одязі із логотипом «Омелянівський кар'єр».

Мазур Сергій Петрович, начальник гірничого цеху

Дорогою на кар'єр мимоволі забуваєш про мету поїздки. На мене вплинула природа, від неї важко відвести очі: яскраво зелені луки, густі ліси зі столітніми соснами, блакитні ставки – ідеальний пейзаж для відпочинку на природі. З наближенням до Омелянівського кар'єру ілюзія пікніка зникає, адже згадуєш, що попереду чекають серйозні справи – екскурсія, інтерв'ю і ще багато нового, про що я ніколи не дізналася без цього візиту.

На території кар'єру дихається легко. Охайні клумби з квітами, чисті доріжки, привітні люди... Приміщення, де розташовані кабінети працівників, виглядає досить скромно, проте затишно. У ньому відчувається легкий запах їдальні, але це не дратує, а навпаки – повертає в дитинство.

Молодий хлопець – начальник буровибухової дільниці Дмитро Наумовський – люб'язно погоджується провести мені екскурсію. І от вже за кілька хвилин ми підіймаємося на найвищу точку кар'єру – 100 метрів над землею, звідки відкривається приголомшливий краєвид. Поверте, коли бачиш таке вперше, хочеться годинами спостерігати, як працюють екскаватори, що згори здаються іграшковими, як під сонцем переливаються багатьма відтінками червоного рельєфні стіни величезної западини. І лише коли спускаєшся на самісіньке дно, уся романтика нівелюється. Тут щоденно, навіть уночі, важко працюють люди. Недарма мені згадався вірш Івана Франка «Каменярі». Адже до 1929 року на цьому місці видобували кам'яні блоки без допомоги жод-

ної машинної техніки, виключно вручну: дерев'яні палиці вставляли між камінням, а потім мочили водою. Вбираючи рідину, вони збільшувалися в об'ємі і виштовхували каміння назовні.

Тепер граніт видобувають буровибуховим способом, проте відповідальність на працівниках лежить величезна, адже все має бути чітко за інструкцією. За рік у кар'єрі видобувають близько 750 тисяч кубічних метрів гірничої маси, з якої згодом виготовляють більше 1 мільйона тонн високоякісного щебеню. Де-не-де у кар'єрі можна помітити джерела, що б'ють ключем прямо з-під каміння. Дмитро розповідає, що з деяких джерел можна навіть пити воду, а спекотними літніми днями хлопці тут приймають охолоджувальні ванни.

Загалом колектив кар'єру з 230 працівників дуже дружній, кожен з них має великий досвід роботи. Наприклад, начальник гірничого цеху Сергій Петрович Мазур на «Омелянівці» вже десять років. До того працював на шахті, а тому життя під землею знає не гірше, ніж на ній. Він – справжня знахідка для Групи «Ковальська», адже тримає в голові цілу енциклопедію про усі природні копалини та явища. І хоч чоловік працює практично без вихідних, на роботу не нарікає, навпаки: «От зараз у нас керівництво толкове. Підхід правильний знайшло до людей. Ми раніше ніяк не могли вийти на планові показники, і наш теперішній директор – Торгонський Олег Миколайович пообіцяв, що якщо ми досягнемо потрібного результату, купить нам цілого барана, зварить шурпу на природі! І це таки подіяло! А він свого слова дотримав. Зараз і колектив почали нагороджувати за здобутки, пільги з'явилися». А мрія Сергія Петровича – це новий самохідний дизельний екскаватор у гірничий цех. Це, за його словами, значно б полегшило роботу.

Поставитюк Петро Вікторович, головний енергетик

Міркуючи, як небагато людині треба для щастя, я прямувала до того, в чій руках «гаряче серце кар'єру» – головного енергетика Петра Вікторовича Поставитюка. Дорогою мені пощастило знайти чотири білі гриби – і це не випадок, як виявилось. Тут, на території кар'єру, справжній рай для грибників. «За годину навколо кар'єру можна накопати два кошики «білих». Коли є час, ми з хлопцями ідемо за грибами», – посміхаючись, розповідає Петро Вікторович. Чоловік, п'ятдесяти років з серйозними блакитними очима, контролює роботу всього обладнання у кар'єрі. Працюючи постійно «під напругою», він мудро каже: «Правилами техніки безпеки ніколи не можна нехтувати. Усе треба виконувати згідно з інструкцією. Оскільки ці рядки написані людським життям і кров'ю».

Це правда, адже щодня сотні людей на Омелянівському родовищі ризикують життям задля того, щоб всі підприємства Групи «Ковальська» працювали безперебійно, постійно отримуючи якісний щебінь для своїх виробничих потреб. Життя у кар'єрі тече зовсім інакше, ніж на заводі чи в офісі, і одного дня абсолютно недостатньо для того, щоб відчути його через призму власної душі. Минатимуть десятки років, будуть змінюватися покоління працівників, з'являтиметься надсучасна техніка, але кар'єр ніколи не постаріє, не зникне, лише ставатиме більшим, могутнішим, наповнюватиметься легендами, історією і новими зверненнями.

БОГ СТВОРИВ ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ, А ВСЕ ІНШЕ ЗРОБИЛИ БУДІВЕЛЬНИКИ

Актуальність будівельної професії – поза часом. Протягом всього життя ми щось будуємо – плани, своє майбутнє, стосунки, власне щастя... Творчість і будівництво – слова-синоніми, проте, на відміну від людей інших професій, будівельники по крупицях створюють наше оточення. Серед них – фахівці Будівельного комплексу Промислово-будівельної групи «Ковальська», які вже десяток років невпинно зводять житлові будинки, офіси, стадіони, роблячи наше життя легшим, зручнішим і цікавішим.

ЖК «Ювілейний», 20-ий будинок ПБГ «Ковальська»

Наконецний Ігор Михайлович, начальник Будівельного комплексу Групи «Ковальська»

Починаючи з 2002 року фахівці «Ковальської» створюють власну історію будівництва. Напевно, якби зібрати усі їхні спогади в одну книгу, вийшов би справжній бестселер. Адже кожен із 670 фахівців – архітектор, проєктант, інженер-конструктор – фізик і лірик в одній особі.

Одна зі сторінок книги розповідає історію 12-річного хлопчика із мальовничого села на Закарпатті. Великій сім'ї бракувало місця в тісній хатині, тому батько вирішив збудувати нову на тому ж місці. Проте на заваді сміливому задуму стало те, що будинок стояв ще з дореволюційних часів і мав унікальний оцинкований дах з дерев'яними елементами, змайстрований руками прадідів без жодного цвяха. За всі роки на ньому ніде ні ржавого місця, ні тріщини... Тож почали в сім'ї думати, як цю сімейну реліквію зберегти. Тоді маленький Ігор запропонував батькові прив'язати дах до трьох старих ясенів, що росли навколо будинку, знести стару хату, а під ним збудувати нову. І хоч ідея була досить авантюрою, вирішили спробувати. Працювали зранку до пізнього вечора за будь-якої погоди. За літо «вигнали коробку», провели опалення, обладнали одну кімнату для життя, а решту закінчували вже поступово. Минуло сорок років, а в хаті і досі щасливо живуть родичі того хлопчика...

Після перших закладених цеглин малий, закінчивши вісім класів, твердо вирішив вчитися на будівельника.

«Мій батько був для мене взірцем, від нього я перейняв досвід. Сам він мурував людям хати, печі – і робив це надзвичайно грамотно, хоч був самоучкою. Тоді мій вибір професії його здивував. Він запитав: «А чому саме будівельником?» І я відповів, що будівельники існували ще за печерних часів, і люди ніколи не перестануть будувати, тому роботою я буду забезпечений», – розповідає сьогодні Ігор

Столичний мікрорайон «Осокорки-Північні»

Хелемський Віктор Ісакович, радник голови Наглядової ради ПБГ «Ковальська»

Михайлович Наконечний, начальник Будівельного комплексу Групи «Ковальська». Вже майже два роки він є членом великої родини «Ковальської». За його словами, в колективі відразу відчувається підтримка одне одного, усі працюють злагоджено, як єдиний механізм: одні видобувають сировину, інші виготовляють продукцію, треті здають готовий об'єкт.

«У цій компанії фундаментальний підхід до роботи, причому все працює на перспективу. Тут ніхто не живе сьогоднішнім днем. За формулою бізнесу, будь-яка справа, в яку не вкладають ресурси для розвитку, вважається мертвою. В «Ковальській» модернізація фактично не зупиняється», – підсумував головний будівельник компанії.

До речі, у Давньому Єгипті архітектор або будівельник мав здобути обов'язкову загальну освіту в «школі писарів», але основної майстерності вони вчилися в сім'ї: навички передавалися з покоління в покоління.

Багато з тих, хто сьогодні працює у девелоперському напрямку компанії,

знання отримали від мудрого і талановитого будівельника Віктора Хелемського. Чоловік, як він сам любить казати, має досвід «всього 53 роки». Ця цифра дає Віктору Ісаковичу можливість підсумовувати факти і події, що стосуються Будівельно-монтажного управління, за усі десять років її діяльності. За його спостереженнями, ефективні в свій час для суспільства домобудівні структури, які існують та існували багато років, у дечому повторюються в Групі «Ковальська». Говорячи про результати роботи Групи, він зазначає, що головною заслугою цього потужного конгломерату, до якого входять виробничі структури, Будівельний комплекс і низка заводів, є єдине якісне управління.

«Якби багато підприємців сьогодні працювали так, як колектив ПБГ «Ковальська», то, очевидно, галузь будівництва мала б дещо вищі результати як в кількісному плані, так і в якісному та ціновому діапазоні. А житло було б кращим і дешевшим, – впевнений нині радник голови Наглядової ради Групи «Ковальська». – Об'єкти, які ми побудували за десять років, це дуже цікаві в архітектурному плані композиції. Це будинки на проспекті Миколи Бажана, на Левітана, Чавдар, Танковій, Троєщині, ВДНГ».

Віктор Хелемський вважає, що компанії вдалося досягти значних успіхів завдяки трьом головним факторам: «По-перше, ця структура не ходить по вулиці з простягнутою рукою і не шукає бодай будь-яку роботу, а заробляє собі на життя засобами виробництва залізобетонних виробів, впровадженням нових технологій на наших заводах – і наші працівники мають надійний соціальний захист. По-друге, наші спеціалісти виконують свою роботу якісно

Слизький Олександр Іванович, начальник Будівельно-монтажного управління

і отримують за це гідну зарплату. Ну, і третій важливий фактор – президент компанії Олександр Пилипенко належить до тих бізнесменів та підприємців, які думають не про себе, а про виробництво, і особисто контролюють всі процеси. Ось три кити, на яких тримається Промислово-будівельна група «Ковальська» – це якість, виробництво та керівництво».

А першопрохідцем на будівельній землі «Ковальської» став не хто інший, як Олександр Слизький, начальник Будівельно-монтажного управління. 1 квітня 2002 року за рішенням президента Групи він почав формувати при заводі Будівельно-монтажне управління. Небагатослівний, зважений і надзвичайно професійний майстер своєї справи, Олександр Іванович не любить розповідати про себе. Зазвичай про таких людей промовисто свідчать їхні вчинки. Протягом десяти років за його участі зведено майже двадцять об'єктів (деякі з них ще знаходяться у процесі будівництва). Він з посмішкою згадує 2007 рік, коли у Києві Промислово-будівельною групою «Ковальська» було збудовано і введено в експлуатацію 168 тис. кв. м – більше 10% всього житла столиці.

«У нас молодий склад інженерно-технічного персоналу. Більшість – це перспективні, талановиті інженери, які мають величезний потенціал розвитку. Ми щодня шукаємо нові рішення, впроваджуємо сучасні технології, щоб все працювало чітко і надійно». Таке кредо Олександра Слизького по життю – і, судячи з його особистих та професійних досягнень, воно ефективно працює.

Будівельник – це покликання, нескінченна творчість і пошук. Приємно усвідомлювати, що твоя праця необхідна людям усіх професій, що плоди твоєї роботи переживуть століття. Адже не дарма прислів'я каже: «Бог створив життя на Землі, а все інше зробили будівельники».

НОВИНИ КОМПАНІЇ

Промислово-будівельної група «Ковальська» модернізувала свої виробничі потужності

Липень 2012 року став для Групи «Ковальська» довгоочікуваним. Адже саме цього місяця на підприємстві «Бетон Комплекс» завершився проект встановлення нової високотехнологічної лінії «Екструдер» з виготовлення багатопорожнинних плит перекриття. Загальна сума інвестицій, здійснених за власний кошт Групи «Ковальська», склала 25 млн. грн з урахуванням установки обладнання, зарплат і т.д.

Постачальником формувального комплексу «Екструдер» стала відома італійська компанія-виробник «Nordimpianti System S.r.l.». Її представники були особисто присутні на офіційному відкритті лінії. Проектна потужність лінії «Екструдер» складає 540 метрів погонних на добу. Це дозволяє забезпечити потреби практично будь-якого об'єкту в зазначені строки.

Будівельний комплекс «Ковальської» зводить свій ювілейний житловий комплекс

Столичний мікрорайон «Осокорки-Північні» прикрасить ще одна вишукана новобудова. У 2013 році ПБГ «Ковальська» планує завершити житловий комплекс «Ювілейний».

Назва об'єкту з'явилася не випадково, адже цього року девелоперський напрям діяльності компанії святкує свій десятий день народження. До того ж, це вже двадцятий житловий будинок в історії Групи. 25-поверховий будинок на 264 квартири знаходиться на проспекті Миколи Бажана. Поряд із ним, щодня крім неділі, працює офіс продажу квартир.

На території «Автобудкомплексу-К» з'явилися фірмовий магазин тротуарної плитки

Відтепер придбати тротуарну плитку та елементи ландшафтного дизайну торговельних марок «Авеню» і «Авеню Декор» можна безпосередньо в магазині за адресою вул. Святошинська, 34. Таку інновацію у сфері торгівлі Промислово-будівельна група першою впровадила в Києві. Крім того, покупець зможе наочно оцінити продукцію, її вигляд в екстер'єрі та спільно з дизайнером «Ковальської» обговорити втілення тротуарної плитки у власних проєктах. Магазин працює з 8:30 до 18:00 з понеділка по п'ятницю та з 9:00 до 16:00 у суботу, неділя – вихідний.

Почав працювати новий сайт «Бетон від «Ковальської»

Відтепер кожен відвідувач нового інформаційного інтернет-ресурсу beton.kovalska.com має можливість оперативно задовольнити практично будь-які запити щодо виробництва продукції ТМ «Бетон від Ковальської», рецептур, технологічних підходів, цін та іншої корисної інформації. Так, на сайті, що з'явився у мережі вже 05.10.2012 року, можна оформити online-замовлення через інтернет-магазин, а також завантажити прайс на продукцію з будь-якого розділу.

АФША:

01-16 листопада 2012 – серед дітей працівників ПБГ «Ковальська» проводиться конкурс «Новорічна казка з пластиліну». Учасники конкурсу мають зліпити пластилінову новорічну фігурку, а батьки в свою чергу передати її секретарю підприємства, на якому вони працюють. Усі без виключення отримають в подарунок пластилін та цукерки. На переможця чекають квитки на новорічний концерт у Києві!

У грудні 2012 р. – відбудеться III етап чемпіонату з міні-футболу між працівниками підприємств ПБГ «Ковальська»

ЩИРО ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ

АСОЦІАЦІЇ «ПРОМИСЛОВО-БУДІВЕЛЬНА ГРУПА «КОВАЛЬСЬКА» З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

У ці святкові дні осінній дозвольте з ювілеєм привітати!
І побажати від душі: усім Вам щастя та добра багато.

Нехай любов, здоров'я і добробут, цвітуть немов вишневий сад!
Нехай малює доля з буднів свято, життя буде солодким як стиглий виноград.
Бажаєм успіхів великих у роботі й побільше творчих Вам натхнень.
Нехай минають завжди всі турботи, в «Ковальській» радісним і світлим буде кожний день!

ТОВ «БЕТОН КОМПЛЕКС»
Зімарєва Вячеслава Миколайовича
юриста-консультанта
(д.н. 03.10.1977 р.) із 35-річчям!

ПАТ «БУДІНДУСТРІЯ»
Селезень Олену Сергіївну
контролера якості
Із 35-річчям (д.н. 24.10. 1977 р.)

Знахаренко Олеся Андріївна
менеджера зі збуту
Із 30-річчям (д.н. 28.10. 1982 р.)

Пилип Світлану
Олексіївну
бухгалтер 2 категорії
Із 50-річчям (д.н. 28.10.1962 р.)

ТОВ «ОМЕЛЯНІВСЬКИЙ КАР'ЄР»
Іскоростенського Петра Івановича
майстра БВД
Із 30-річчям (д.н. 01.10.1982 р.)

Батор Наталію Михайлівну
диспетчера гаража – АТЦ
Із 45-річчям (д.н. 07.10.1967 р.)

Висоцького Вин'єфа Станіславовича
водія бульдозера - АТЦ
Із 55-річчям (д.н.12.10.1957 р.)

ВІТАЄМО З ОДРУЖЕННЯМ

Нехай любов утвердить віру,
взаємність зміцнить почуття.
Цей незабутній день весілля,
взьміть з собою у ЖИТТЯ!

ТОВ «БЕТОН КОМПЛЕКС»
Начальника відділу матеріально-технічного забезпечення
Ковалє Свєнєнє Олєксєєвєчє тє єго дружєнє Олєгє!
(д.в. 01.09.2012 р.).

Заступника начальника сировинного цеху забезпечення
Шелєстє Володємєрє Анєтєлєєвєчє тє єго дружєнє Лєдмєлє!
(д.в. 08.09.2012 р.)

ВІТАЄМО З ПОПОВНЕННЯМ У СІМ'Ї

Вітаємо з новим життям, яке прийшло в цей світ!
Хай росте здоровим дороге дитя та радує батьків!

ТОВ «БЕТОН КОМПЛЕКС»
Сім'ю Главацьких Василя Вікторовича та Тєтєнє Анєтєлєєвєчє з народжєннєм донєчкє Вєрєнєкє!
(д.н. 29.09.2012 р.)

ПРАТ «ТЕРМІНАЛ-М»
Сєдєрєвськє Олєксєє Юрєєвєчє з народжєннєм сєнєчкє Івєнє!
(д.н. 27.09.2012 р.)

ТОВ «БЕТОН СЕРВІС»
Рєп'єхє В'єчєслєвє Волєдємєрєвєчє з народжєннєм донєчкє Дєєнє!
(д.н. 27.09.2012 р.)

Переможниця конкурсу – Кантур Ліля, 5 років,
Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської

ДОРОГІ ДІТИ!

Редакція корпоративного видання «Моноліт» приємно вражена малюнками, які знайшла у своїй поштовій скриньці. Хочеться відзначити, що всі без винятку маленькі художники надзвичайно обдаровані і обрати найкращу роботу було дуже нелегко.

Але за правилами нашого конкурсу перемогти має лише один малюнок, і цього разу його автором стала **Кантур Ліля - дівчинка 5 років**, батьки якої працюють на ПАТ «Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської».

Лілечка, працівники Групи «Ковальська» дуже пишуться тобою. Бажаємо тобі творчого натхнення і втілення в життя найкрасивіших мрій. З радістю даруємо тобі сімейний сертифікат на візит до «Аквапарку» у ТРЦ «Дрім Таун»!

На всіх інших учасників конкурсу чекають солодкі призи та фарби для малювання, адже попереду ще багато цікавого!

Зарічний Богдан, 9 років
(Бетон Комплекс)

Наконецький Роман, 6 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Рапп Маруся, 5 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Рапп Маруся, 5 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Рапп Маруся, 5 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Цапар Валерія, 4 роки
(центральный офіс ПБГ «Ковальська»)

Стоянова Ульяна, 6 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Рапп Маруся, 5 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

Рапп Маруся, 5 років
(Завод ЗБК ім. Світлани Ковальської)

